

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 610/2025
13.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Слободана Калања и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Слободана Калања адвоката Горана Карадаревића и адвоката Љубице Силић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 45/22 од 10.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 890/24 од 19.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Слободана Калања, адвоката Горана Карадаревића и адвоката Љубице Силић, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 45/22 од 10.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 890/24 од 19.02.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а браниоца окривљеног Слободана Калања - адвоката Љубице Силић и у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Калања - адвоката Љубице Силић, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 45/22 од 10.09.2024. године окривљени Слободан Калањ оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од седам година, окривљени Цвејо Вајагић због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1.

у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и четири месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико наведену новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а окривљени Урош Предојевић, због једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест година.

На основу члана 63. КЗ окривљенима Слободану Калању, Цвеји Вајагићу и Урошу Предојевићу је урачунато време проведено у притвору у периоду од 10.03.2022. године до 10.09.2024. године, као и време које ће провести у притвору до упућивања у установу за издржавање казне затвора, с обзиром да им је притвор након пресуђења продужен.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ, од окривљених Цвеје Вајагића и Уроша Предојевића је одузета опојна дрога ближе наведена по врсти и количини у изреци пресуде, а од окр. Цвеје Вајагића је одузета и супстанца која се користи за увећање масе опојних дрога, наведена у изреци пресуде, док је применом одредбе члана 348. став 6. КЗ од окривљеног Цвеје Вајагића одузето и 12 метака калибра 9мм.

Поред тога, истом пресудом, на основу члана 264. ЗКП у вези члана 262. и 261. ЗКП, обавезани су окривљени да плате суду трошкове кривичног поступка и судског паушала наведене у изреци пресуде, а окр. Цвејо Вајагић и Урош Предојевић су, поред тога обавезани да ВЈТ у Сремској Митровици плате трошкове поступка, у износима наведеним у изреци пресуде, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 890/24 од 19.02.2025. године, усвајањем жалбе браниоца окривљених Цвеје Вајагића и Уроша Предојевића преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 45/22 од 10.09.2024. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном Цвеји Вајагићу за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири године, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, па га применом члана 60. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и четири месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико наведену

новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а окр. Уроша Предојевића због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ осудио на казну затвора у трајању од пет година, у које казне им је урачуна време проведено у притвору од 10.03.2022. године до упућивања у установу за издржавање казне затвора, док су жалбе бранилаца окривљеног Слободана Калања одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, поднели су браниоци окривљеног Слободана Калања, адвокат Горан Карадаревић и адвокат Љубица Силић, као и повреде кривичног закона, бранилац Љубица Силић, са предлогом исте садржине, да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости сходно члану 492. ЗКП, укине побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног Слободана Калања ослободити од оптужбе, или по предлогу адвоката Љубице Силић, истом изрекне блажу кривичну санкцију.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а захтев за заштиту законитости адвоката Љубице Силић је неоснован и у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док је исти захтев у преосталом делу недозвољен.

Браниоци окривљеног Слободана Калања, указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у захтевима за заштиту законитости истичу да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати. Као незаконит доказ браниоци означавају записнике о саслушању осумњичених Цвеје Вајагића и Уроша Предојевића сачињене у полицији.

С тим у вези наводе да приликом саслушања осумњичених Цвеје Вајагића и Уроша Предојевића у полицији, није била присутна јавни тужилац, јер се време саслушања осумњичених преклапа, како то произлази из наведених записника.

Поред наведеног, браниоци окривљеног истичу да су записници састављени уз повреду одредбе члана 9. ЗКП, који забрањује узимање одбране од окривљеног уз присуство било какве принуде или притиска на слободну вољу окривљених. Имајући у виду време када су окривљени лишени слободе око 12 часова и време када су ова лица саслушана око 22 часа, по наводима бранилаца то значи да су осумњичени били лишени слободе преко осам сати пре њиховог саслушања, што је било од утицаја на одбране који су дали у полицији. Такође су истакли и да се окр. Вајагић није осећао добро и да му је указана и лекарска помоћ том приликом, што је све утицало на давање њихових одбрана и давање признања, те да је наведене записнике требало издвојити из списка предмета, у смислу одредбе члана 16.ЗКП као незаконите доказе.

Изнети наводи бранилаца окривљеног су по оцени Врховног суда неосновани.

Из списка предмета произлази да су записници о саслушању осумњиченог Уроша Предојевића и Цвеје Вајагића састављени у МУП Дирекција полиције УКП Служба за борбу против дрога Ку 187/22, оба од 10.03.2022. године, да су полицијски службеници у смислу одредбе члана 289. став 3. ЗКП, обавестили јавног тужиоца Александру Молнар, која је присуствовала саслушању, као и овлашћено службено лице и записничар. Окривљенима су саопштена њихова права из члана 68. став 1. ЗКП (право окривљеног) и омогућено њихово коришћење, чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање окривљеног из члана 85. став 2. ЗКП. Поред наведених лица, окривљени су се изричито изјаснили, у смислу одредбе члана 85. став 3. ЗКП да саслушању присуствују браниоци по службеној дужности – адв. Аница Метикош, за окр.Уроша Предојевића и адв. Стеван Матушћак за окр. Цвеју Вајагића, која лица су и потписала оба записника. У записнику о саслушању осумњиченог Цвеје Вајагића Ку 187/22 од 10.03.2022. године је констатовано: „нисам под утицајем алкохола ни дрога, осећам се способно да дам изјаву.“

Одредбом члана 289. став 1. ЗКП је прописано да када полиција прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у предистражном поступку предвиђене овим законом, може га позвати само у својству осумњиченог. У позиву ће се упозорити да има право да узме браниоца. Ставом 3. истог члана је прописано да о поступању у смислу одредби става 1. и 2. овог члана, полиција ће без одлагања обавестити надлежног јавног тужиоца. Јавни тужилац може обавити саслушање осумњиченог, присуствовати саслушању или саслушање поверити полицији. Ставом 5. истог члана је прописано да ако јавни тужилац није присутан саслушању осумњиченог, полиција ће му без одлагања доставити записник о саслушању.

Одредбом члана 9. ЗКП прописано је да је забрањена и кажњива свака примена мучења, нечовечног и понижавајућег поступања, силе, претње, принуде, обмане, медицинских захвата и других средстава којима се утиче на слободу воље

или изнуђује признање или каква друга изјава или радња од окривљеног или другог учесника у поступку.

По оцени Врховног суда, наведена упозорења дата окривљеном Урошу Предојевићу и Цвеји Вајагићу од стране органа поступка, њихово изјашњење о присуству браниоца, прихватање бранилаца по службеној дужности, као и присуство лица која су по закону овлашћена да присуствују саслушању окривљених, у свему испуњавају стандарде прописане одредбама Законика о кривичном поступку. Наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног да јавни тужилац Александра Молнар није била присутна све време приликом саслушања оба окривљена јер се време саслушања преклапало, нису од утицаја на законитост овог доказа. Ово имајући у виду цитиране одредбе закона и то члана 289. став 3. ЗКП, јер присуство јавног тужиоца у смислу цитираних законских одредби није обавезно. Такође, по налажењу овог суда није повређена одредба члана 9. ЗКП јер приликом саслушања окривљених нису употребљена средства која би утицала на слободну вољу, како је то и констатовано у самим записницима и у том делу није било примедби.

Имајући наведено у виду, записници о саслушању осумњиченог Уроша Предојевића и Цвеје Вајагића састављени у МУП Дирекција полиције УКП Служба за борбу против дрога Ку 187/22, оба од 10.03.2022. године, као и одбране констатоване на овим записницима представљају законите доказе и по начину прибављања и по садржини, тако да се као неосновани оцењују супротни наводи бранилаца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окр. Слободана Калања, адвоката Љубица Силић, у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија УКП Службе за борбу против дрога Београд од 10.03.2022. године, на име окр.Предојевић Уроша. С тим у вези истиче да је увидом у наведени записник претресање започето у 12,00 часова, а да је на записнику унета исправка да је претрес започео у 14,00 часова, што све чини ову доказну радњу незаконитом.

Изнете наводе у овом делу Врховни суд оцењује као неосноване.

Из записника о претресању стана и других просторија УКП Служба за борбу против дрога Београд Ку 187/22 од 10.03.2022. године, за окривљеног Уроша Предојевића, произлази да је претресање извршено на основу наредбе о претресању судије за претходни поступак Вишег суда у Сремској Митровици Стр.пов.62/22 од 09.03.2022. године, да је пре предузимања претресања наведена наредба у смислу члана 156. став 1. ЗКП, предата окривљеном Урошу Предојевићу, као власнику односно држаоцу стана, што је констатовано на записнику, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже,

при чему је окривљени поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство исти није захтевао, што је у записнику такође констатовано. Претресање је обављено у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су уз овлашћено службено лице УКП – Службе за борбу против дрога потписали записнике, на којима нису констатоване било какве примедбе.

Имајући наведено у виду, Врховни суд налази да је претресање стана и других просторија УКП Служба за борбу против дрога Београд Ку 187/22 од 10.03.2022. године, за окривљеног Уроша Предојевића, у свему извршено у складу са одредбама члана 155., 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ових доказних радњи, те изведени записник представља законит доказ на коме се пресуда у смислу одредаба Законика о кривичном поступку, може заснивати.

Околност на коју указује бранилац окривљеног адв. Љубица Силић у захтеву за заштиту законитости, да је време када је ова радња извршена промењено исправком, не чини записник о претресању стана незаконитим доказом, па су супротни наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у том делу оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Слободана Калања, адвокат Љубица Силић, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, коју образлаже наводима да су нижестепени судови приликом изрицања казне применили одредбу члана 55а став 1. КЗ, а која се односи на вишеструки поврат. С тим у вези бранилац истиче да у конкретном случају нису кумулативно испуњени сви услови за изрицање кривичне санкције изнад половине распона запређене казне затвора, односно да је требало изрећи блажу казну затвора, од оне која је изречена побијаном пресудом.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости у овом делу Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета, првостепене пресуде, произлази да у конкретном случају у односу на окр. Слободана Калања, суд није ни применио одредбу члана 55а став 1. КЗ, која прописује услове код вишеструког поврата, већ је применио одредбу члана 54. КЗ, која прописује општа правила о одмеравању казне.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Љубице Силић да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Осталим наводима захтева којима указује на околности које су од утицаја приликом одмеравања казне, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде

мања или већа, у смислу одредбе члана 54. КЗ, односно полемисање браниоца да је првостепени суд престрого одмерио казну узимајући у обзир приликом одмеравања казне само отежавајуће околности на страни окривљеног, бранилац заправо указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног адвокат Љубица Силић, истиче да током поступка није доказан умишљај, ни намера за извршење кривичног дела на страни окривљеног Калања, полемисе са одбранама друге двојице окривљених током поступка, као и чињеницама утврђени из њихових одбрана, изводи сопствене закључке у погледу чињеничних утврђења супротне закључцима нижестепених судова, те полемисе са чињеницама утврђеним увидом у ЦД видео запис претреса стана окр.Цвеје Вајагића, који видео запис се у погледу захтева окривљеног за присуство браниоца претресу стана по наводима одбране разликује од записника о претресању стана окр. Цвеје Вајагића, те на основу наведеног изводи сопствене закључке, такође супротне закључцима нижестепених судова, на који начин бранилац истиче повреду одредбе из члана 440. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, као и члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Љубице Силић у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић